

Arrest

nr. 317 638 van 29 november 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20E
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 1 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI /oco advocaat E. VERSTRAETEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België op 17 oktober 2021 binnenkwam, diende op 3 november 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 1 maart 2024 werd de dochter van verzoekster, M., geboren in december 2022 te X, de vluchtelingenstatus toegekend.

1.3. Op 1 maart 2024 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 1 maart 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 03/11/2021

Overdracht CGVS: 16/02/2022

Op 6 december 2023 van 08.50 uur tot 13.18 uur had u een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de taal

Somalisch machtig is. Uw advocaat, meester Vandewalle, loco meester Verstraeten, was tijdens het gehele onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Hawiye-clan, subclan Duduble. U bent geboren op [...] juli 1995 in Ceel Buur, gelegen in het gelijknamige district in de provincie Galgaduud in Somalië. Drie maanden na uw geboorte verhuisde uw gezin naar het dorp Ceel Lahelay, gelegen in het district Ceel Buur in de provincie Galgaduud te Somalië, waar u tot aan uw vertrek uit Somalië verbleef.

U hielp regelmatig uw moeder in haar eethuis te Ceel Lahelay. In 2015 bent u getrouwd met O.I. Hij verliet nog datzelfde jaar Somalië en reisde naar België. In 2018 heeft u O. nogmaals in Oeganda ontmoet. Na een maand in Oeganda te hebben verbleven keerde u terug naar Ceel Lahelay. Bij uw terugkomst in Ceel Lahelay werd u door Al-Shabaab gearresteerd. Drie dagen later werd u opnieuw vrijgelaten omwille van uw zwangerschap. Een kennis en tevens ook clangenoot A.A. kwam regelmatig langs bij het eethuis van uw moeder. Hij zei telkens dat u omwille van uw jonge leeftijd beter met iemand anders zou trouwen. U wist echter niet hoe u van uw man diende te scheiden, waarop hij voorstelde om samen naar de rechtbank van Al-Shabaab te gaan. Op 30 september 2021 kwam hij het eethuis binnen en stelde voor om die dag nog naar de rechtbank te gaan. U ging hiermee akkoord en bent in zijn auto gestapt. Vervolgens beweerde hij zich te moeten omkleden, waarop jullie bij zijn huis zijn gestopt. Daar werd u water aangeboden. Daaropvolgend verloor u het bewustzijn. Toen u wakker werd, merkte u op dat u geen kleren meer droeg en de man zich aan het aankleden was. Uw geschreeuw alarmeerde de burens, die op hun beurt de autoriteiten contacteerden. A.A. werd uiteindelijk gearresteerd. Omdat Al-Shabaab u vroeg naar een bewijs van de verkrachting, liet u een controle uitvoeren bij een apotheek. Op 1 oktober 2021 hebben jullie vervolgens de conclusie van deze controle aan Al-Shabaab bezorgd. Uw moeder werd later die dag gecontacteerd door B., een verwant die bij Al-Shabaab werkzaam is, met de boodschap dat u op 2 oktober 2021 zou worden gestenigd. Hij vertelde dat er mensen hebben getuigd dat u het eethuis samen met de man heeft verlaten. Aangezien u getrouwd bent, werd dit gecategoriseerd als overspel en werd u ter dood veroordeeld. Aangezien A. A. niet getrouwd was, zou hij zweepslagen krijgen. Op aandringen van uw moeder verliet u nog diezelfde avond uw dorp en vluchtte u naar El Dhere. Daar heeft u een vrouw gevraagd om haar telefoon te mogen gebruiken. U belde vervolgens naar uw oom aan vaderszijde. Hij zei dat iemand u zou oppikken in Mogadishu. Op 3 oktober 2021 bent u per auto naar Mogadishu gereisd. U kwam op 5 oktober 2021 aan in Mogadishu.

U vertrok op 15 oktober 2021 per vliegtuig via voor u onbekende landen naar een voor u onbekend Europees land, waar u op 17 oktober 2021 aankwam. U reisde vervolgens op 3 november 2021 per trein tot in België. U kwam op 3 november 2021 aan in België, alwaar u op dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Op [...] december 2022 werd uw dochter M.H.A.F. geboren te Doornik. Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS van 6 december 2023 verklaart u opnieuw zwanger te zijn.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een medisch attest aangaande vrouwelijke genitale verminking, twee medische attesten aangaande vrouwelijke genitale verminking bij uw dochter M.O., twee attesten van GAMS, geboorteakte van uw dochter M.O. en twee gynaecologische documenten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Hoewel u aan het initiatief ligt van deze asielprocedure en hoewel u de enige ontvanger van deze beslissing bent, werd uw dochter M.O.A.F. er door u uitdrukkelijk en integraal bij betrokken in elke etappe van dit verzoek. Haar naam komt namelijk uitdrukkelijk voor in het document "inscription enfant" van 27 januari 2023 waarin wordt aangegeven dat M.O. de asielprocedure van haar moeder volgt. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 6 december 2023 (CGVS, p. 8 en 28) vermeldde u het risico, wat uw dochter betreft, op vrouwelijke genitale verminking.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.*

*Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).*

*Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).*

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden.

Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het dorp Ceel Lahelay in het district Ceel Buur gelegen in de provincie Galgaduud in Somalië.

Vooreerst stelt het CGVS dat uw kennis over de politieke situatie en incidenten in uw dorp Ceel Lahelay (of Elhele) en de ruimere regio ontoereikend is voor iemand die er beweert haar hele leven tot aan haar vertrek te hebben doorgebracht en er tevens werkzaam te zijn geweest in een eethuis. U weet bijvoorbeeld wel nog

dat er Ethiopische soldaten aanwezig zijn in uw regio (CGVS, p. 19). U blijkt echter onwetend over een machtswissel en verschillende andere incidenten in Ceel Lahelay en de ruimere regio.

Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaart u namelijk dat Al-Shabaab sinds 2008 tot aan uw vertrek uit Ceel Lahelay de macht in handen had. Gevraagd of zij ooit de controle over uw dorp hebben verloren, antwoordt u van niet. Verder zegt u dat de leden van Al-Shabaab wegvluchtten wanneer hen ter ore kwam dat er soldaten (van de overheid) onderweg waren. U gevraagd of deze soldaten uw dorp binnenkomen, verklaart u dat zij passeren, maar zich niet vestigen in uw dorp. U vervolgens gevraagd of er ooit soldaten in uw dorp zijn geweest, antwoordt u van niet. U stelt dat er wel soldaten in Ceel Buur zijn geweest (CGVS, p. 18). Gevraagd wanneer deze soldaten uw dorp passeerden, zegt u dat de soldaten in 2020 in uw dorp passeerden (CGVS, p. 18-19). Gevraagd of zij voor 2020 ook in uw dorp zijn gepasseerd, verklaart u vaagweg dat zij enkele keren zijn gepasseerd, maar u het jaar niet specifiek kan zeggen (CGVS, p. 19). Gepeild naar de aanwezigheid van Ethiopiërs in Ceel Lahelay, zegt u dat zij in 2014 en 2017 door Ceel Lahelay zijn gepasseerd (CGVS, p. 19-20). Uit informatie waarover het CGVS beschikt hebben Ethiopische soldaten en de troepen van de overheid in september 2014 de macht geweldloos overnamen in Ceel Lahelay en het nabijgelegen dorp Ceel Garas. Daaropvolgend werd er volgens de beschikbare informatie door Ethiopische strijdkrachten in beide dorpen een militaire basis opgezet (zie administratief dossier). U tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd of er basissen van AMISOM in uw regio gelegen zijn, herhaalt u aanvankelijk de vraag. Gevraagd of er basissen van buitenlandse troepen in uw regio aanwezig zijn, stelt u dat er in het verleden drie jaar buitenlandse troepen waren gevestigd in Ceel Buur, maar niet in Ceel Lahelay (CGVS, p. 28). Verder zegt u wel nog correct dat er ook drie maanden in Ceel Garas Ethiopiërs zijn geweest (CGVS, p. 28). Het is allerm minst aannemelijk dat een persoon die toentertijd in een eethuis werkzaam was, niet op de hoogte zou zijn over deze machtswissel en daaropvolgende oprichting van een militaire basis van Ethiopische soldaten in Ceel Lahelay (CGVS, p. 11). Uw verklaringen doen dan ook twifelen aan de door u voorgehouden herkomst.

U blijkt evenmin op de hoogte te zijn over gevechten die hebben plaatsgevonden in uw regio tussen de overheid en Ethiopische soldaten enerzijds, en Al-Shabaab anderzijds. Gepolst naar gevechten tussen de overheid en Al-Shabaab verwijst u in eerste instantie wel nog naar een gevecht dat in 2020 heeft plaatsgevonden in Bulacle. Wanneer de protection officer echter peilt naar gevechten tussen de overheid en Al-Shabaab in uw regio voor 2020, dient u het antwoord meermaals schuldig te blijven (CGVS, p. 19). U later tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS nogmaals gevraagd of u zich nog iets herinnert van incidenten of conflicten in uw regio, stelt u dat Ethiopische soldaten in 2014 twee mannen hebben gedood en in 2016 één lid van Al-Shabaab hebben gedood. Verder zegt u nog dat er in 2014 ook twee mannen werden gedood door Al-Shabaab. U vult vervolgens aan dat er in 2019 een vrouw werd gedood (CGVS, p. 20). Gezegd dat u verklaart dat Ceel Qoxle rondom uw dorp is gelegen en gevraagd of daar ooit incidenten hebben plaatsgevonden, dient u het antwoord schuldig te blijven (CGVS, p. 21). U later nogmaals gevraagd of er ooit gevechten in uw dorp zijn geweest tussen Al-Shabaab en de overheid, antwoordt u van niet. Gevraagd of er voor zover u zich herinnert ooit gevechten in uw dorp zijn geweest tussen Al-Shabaab en Ethiopische soldaten, antwoordt u naast de vraag door te verwijzen naar een gevecht dat in het nabijgelegen dorp Bulacle heeft plaatsgevonden in 2020. Gevraagd of er naast dat gevecht, nog andere gevechten hebben plaatsgevonden in de omgeving van Ceel Lahelay, verklaart u van niet (CGVS, p. 24). Later tijdens datzelfde persoonlijk onderhoud gevraagd of de Ethiopische soldaten of overheidstroepen ooit werden aangevallen wanneer zij uw dorp voorbijkwamen, antwoordt u weerom van niet (CGVS, p. 28). Volgens bronnen ter beschikking van het CGVS zijn de basissen van de Ethiopische troepen in Ceel Lahelay en Ceel Garas in 2014 echter meermaals aangevallen door leden van de terreurorganisatie Al-Shabaab. Daarnaast blijkt dat de Ethiopische troepen in het verleden meermaals werden aangevallen door leden van Al-Shabaab in de omgeving van Ceel Lahelay wanneer zij op weg waren van Dhusamareeb naar Ceel Buur. Bij deze incidenten, die onder meer in Ceel Lahelay, Bulacle en Ceel Qoxle plaatshadden in de periode van 2014 tot aan uw vertrek uit Somalië, hebben meerdere strijders aan beide zijden het leven gelaten (zie administratief dossier).

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat u meermaals de kans werd geboden dergelijke incidenten of gevechten op te werpen. Dat u als levenslang inwoner van Ceel Lahelay hiertoe niet in staat blijkt te zijn, is eenvoudigweg niet aannemelijk. Zeker gezien u via het eethuis van uw moeder regelmatig in contact kwam met mensen uit dorpen rondom Ceel Lahelay (CGVS, p. 12). Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u beweerde herkomst uit het dorp Ceel Lahelay dan ook danig.

Daarnaast merkt het CGVS op dat uw kennis over de Somalische seizoenen ontoereikend is voor iemand die haar hele leven heeft doorgebracht in Ceel Lahelay, een dorp gelegen in ruraal Somalië, waar uw moeder tevens een eethuis uitbaatte waarbij het cliënteel onder meer bestond uit veehoeders uit de omliggende dorpen (CGVS, p. 12). De karakteristieken van deze seizoenen zijn immers allesbepalend in het dagelijkse leven. Hoewel u nog enigszins de Somalische seizoenen met bijhorende karakteristieken weet op te sommen, slaagt u er niet in deze in de juiste volgorde te plaatsen. Wanneer er tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS wordt gepeild naar de volgorde van de Somalische seizoenen, stelt u de volgorde

niet te kunnen herinneren, omdat u niet op het platteland woonde. U hoorde er wel mensen over spreken. Gevraagd of Ceel Lahelay een stad is, zegt u dat het een dorp is. Gezegd dat u de namen van de Somalische seizoenen kent en gevraagd of u weet welk seizoen het andere seizoen opvolgt, ontwijkt u de vraag door de protection officer te vragen of hij de vier seizoenen bedoelt (CGVS, p. 12). Gevraagd of er nog andere seizoenen zijn, antwoordt u van niet. Nogmaals gevraagd of u weet welk seizoen begint wanneer het andere eindigt, haalt u het gu- en deyr-seizoen aan. Vervolgens vraagt u de protection officer opnieuw vaagweg of hij een vraag stelde over de seizoenen. Gevraagd of u de tolk nog steeds begrijpt, antwoordt u affirmatief en werpt u volgende volgorde op: gu, jilaal, deyr en haggaa (CGVS, p. 13). Het doelbewust ontwijken van de vragen daargelaten, dient te worden opgemerkt dat deze volgorde van de Somalische seizoenen onjuist is. De volgorde van de seizoenen is namelijk als volgt: jilaal, gu, haggaa, deyr (zie administratief dossier). Het is niet aannemelijk dat u als levenslang inwoner van Ceel Lahelay, een dorp in ruraal Somalië waar uw moeder tevens een eethuis uitbaatte, niet in staat zou zijn de volgorde van de seizoenen correct weer te geven (CGVS, p. 12). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u niet enkel via het eethuis in contact kwam met veehouders. Uw familieleden zijn namelijk eveneens veehouders (CGVS, p. 14). Er mag dan ook verwacht worden dat u in staat bent om correcte verklaringen af te leggen over alle seizoenen van Somalië, quod non. Uw onjuiste verklaringen over de Somalische seizoenen doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw afkomst uit een dorp gelegen in ruraal Somalië.

Voorts zijn uw verklaringen over de droogte van 2016 – 2017 onvoldoende accuraat om te beweren dat u toentertijd in Ceel Lahelay woonachtig was. Gepeild naar periodes van droogte, verwijst u wel nog correct naar de jaartallen 2011 en 2017. U vervolgens meermaals gevraagd wanneer de droogte van 2017 is gestart, verklaart u uiteindelijk dat het eind 2016 is gestart. Gevraagd wanneer deze droogte eindigde, zegt u dat het na drie maanden voorbij was. Vervolgens verklaart u niet specifiek te kunnen zeggen wanneer de droogte juist is geëindigd (CGVS, p. 22). Uit bronnen waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat de droogte van 2016 – 2017 hard toesloeg in grote delen van Somalië, waaronder ook in uw regio Galgaduud en uw district Ceel Buur. De droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – gebruikt dan weer de termen 'streng' en 'extreem' om te verwijzen naar de periode van augustus 2016 tot en met juli 2017 in uw district Ceel Buur, wat betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaat, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee. Diezelfde droogtemonitor toont aan dat dit de meest ernstige droogte was van de laatste jaren voor uw vertrek uit Somalië. Het feit dat u de duur van deze droogte schromelijk lijkt te onderschatten, tast de geloofwaardigheid van uw herkomst verder aan (zie administratief dossier).

Tenslotte zijn uw verklaringen over uw persoonlijke ervaringen tijdens de droogte van 2016 – 2017 te weinig doorleefd. Gevraagd hoe uw familie deze droogte wist te overleven, antwoordt u dat zij veel dieren hebben verloren en zij maïs kregen. Gevraagd hoe u de droogte van 2017 wist te overleven, zegt u toentertijd in de stad te wonen en jullie daar een eethuis hadden. Verder zegt u dat jullie geen dieren hadden. Daaropvolgend zegt u vaagweg dat het natuurlijk een impact zou hebben op de stad, omdat er niets meer van het platteland komt. Nogmaals gevraagd wat de impact van deze droogte op uw leven was, stelt u dat er geen klanten waren om kleren te kopen en er geen melk was voor de kinderen. Gevraagd hoe uw familie dan juist wist te overleven, zegt u toen gezorgd te hebben voor de kinderen en uw kinderen melk nodig hadden. Vervolgens verklaart u hen zwarte thee te hebben gegeven, omdat er geen melk beschikbaar was. Gevraagd wat u zich nog herinnert van deze periode, stelt u dat uw dochter toentertijd twee jaar oud was om vervolgens opnieuw aan te halen dat zij melk nodig had (CGVS, p. 22). Uw verklaringen over uw persoonlijke ervaringen tijdens deze droogte zijn uiterst summier en weinigzeggend voor een persoon die toentertijd ongeveer 21 jaar oud was. Dat u niet verder komt dan een tekort aan melk aan te halen, geeft dan ook een weinig doorleefde indruk.

Wanneer u vervolgens meermaals wordt gevraagd naar de manier waarop uw familie eten kon bemachtigen, stelt u dat handelaars uit Mogadishu en Bosaso voedsel naar uw dorp brachten (CGVS, p. 22). Gevraagd hoe jullie aan geld kwamen om dat voedsel te betalen, zegt u dat er soms klanten naar het eethuis kwamen en jullie van hen geld leenden. Gevraagd hoeveel jullie dan hebben geleend, verklaart u veel geld te hebben geleend. Jullie probeerden dit echter onder controle te houden, omdat jullie niet alles konden terugbetalen. Gevraagd van wie jullie geld hebben geleend, zegt u vaagweg te hebben geleend van mannen die daar winkels hebben. Gevraagd hoe die mannen heten, zegt u dat Mohamed een winkel had. Verder werpt u vaagweg nog de naam Hassan op. Vervolgens zegt u dat er daar verschillende winkels waren. Gevraagd welke winkel Hassan had, zegt u dat hij een kleine voedingswinkel uitbaatte. Gevraagd welke winkel Mohamed had, zegt u dat hij ook een voedingswinkel had. Gevraagd hoe zij aan geld kwamen, zegt u dat zij zakenmannen waren die zakenpartners in Mogadishu hadden en er voedsel naar hen werd gestuurd. Gezegd dat Hassan een voedselwinkel op het platteland uitbaat en gevraagd of zakenpartners in Mogadishu dan voedsel leveren, zegt u vaagweg dat er mensen uit de stad vertrekken die voedsel gaan halen en deze mensen ook voedsel naar de stad brachten (CGVS, p. 23). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt dat u met mondjesmaat informatie vrijgeeft over hoe jullie juist voedsel verkregen, wat sterk doet vermoeden dat u uw antwoorden aanpast naargelang de vraag die u wordt gesteld. Ook deze bevinding

geeft een weinig doorleefde indruk. Uw verklaringen met betrekking tot de droogte van 2016 – 2017 doen verder twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van uw herkomst uit het dorp Ceel Lahelay.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Ceel Lahelay, in het district Ceel Buur, gelegen in de regio Galgaduud. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Ceel Lahelay heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. In het gynaecologisch attest van 25 april 2022 door dokter D. staat te lezen dat u naar verwachting begin december 2022 zal bevallen. U beviel op [...] december 2022 van een dochter, M. O. A. F. genaamd. U legt eveneens een geboortakte van M. O. neer. Verder legt u ook nog een gynaecologisch attest van 8 november 2023 door dokter D. neer waaruit blijkt dat u naar verwachting eind april 2024 opnieuw zal bevallen. Deze documenten hebben betrekking op uw leven en het leven van uw dochter in België en vermogen dan ook niet de ongeloofwaardigheid van uw voorgehouden regio van herkomst om te buigen. De door u neergelegde documenten van GAMS kunnen de door u beweerde regio van herkomst evenmin staven.

Wat betreft het medisch attest van 14 maart 2023 dat werd opgesteld door dokter C. waaruit blijkt dat u vrouwelijke genitale verminking type 2 onderging, dient te worden opgemerkt dat het CGVS dit niet betwist. Dit medisch attest kan echter geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen aangaande uw herkomst. U verklaart bovendien geen vrees met betrekking tot vrouwelijke genitale verminking te hebben bij terugkeer naar Somalië (CGVS, p. 8). De twee medische attesten aangaande vrouwelijke genitale verminking bij uw dochter M. O. A. F. zijn evenmin van die aard om uw herkomst uit het dorp Ceel Lahelay staven.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 6 december 2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (CGVS, p. 21). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U werd gedurende het persoonlijk onderhoud bij het CGVS gezegd dat u aan het begin werd gevraagd een goed zicht op uw werkelijke regio van herkomst te geven en de protection officer dit op dat moment niet had. U werd vervolgens gevraagd of u bij uw verklaringen blijft effectief uit Ceel Lahelay recent afkomstig te zijn, waarop u blijft volhouden Ceel Lahelay in 2021 te hebben verlaten (CGVS, p. 21-22).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

In verband met uw minderjarige dochter M.O.A.F., waarvan u verklaart dat ze geboren is op [...] december 2023 in Doornik, hebt u, wat haar betreft, een vrees voor vrouwelijke genitale verminking (VGV) in geval van terugkeer naar Somalië aangehaald (CGVS, p. 8 en 28). Hoewel geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde herkomst uit Ceel Lahelay heb ik, rekening houdend met het algemeen hoge VGV-prevalentiepercentage in heel Somalië (98%), het over het algemeen ontbreken van bescherming, het feit dat u zelf vrouwelijke genitale verminking ondergaan hebt, en het beginsel van het hoger belang van het kind zoals bepaald in artikel 51/7, §4 van de Vreemdelingenwet, besloten haar de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen omdat er, wat haar betreft, een risico op vrouwelijke genitale verminking bestaat.

Ten informatieve titel vestig ik uw aandacht op het feit dat België vrouwelijke genitale verminking streng veroordeelt. Deze praktijk maakt het voorwerp uit van een specifieke strafbaarstelling in het Belgisch recht op basis van de volgende wetsbepalingen:

Artikel 409 van het Strafwetboek:

“§1. Hij die eender welke vorm van verminking van de genitaliën van een persoon van het vrouwelijk geslacht uitvoert, vergemakkelijkt of bevordert, met of zonder haar toestemming, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar. De poging wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar.”

§2. Indien de verminking uitgevoerd wordt op een minderjarige of met een winst oogmerk, is de straf opsluiting van vijf jaar tot zeven jaar.”

§3. Indien de verminking een ongeneeslijk lijkende ziekte of een blijvende arbeidsongeschiktheid heeft veroorzaakt, is de straf opsluiting van vijf jaar tot tien jaar.

§4. Wanneer de verminking zonder het oogmerk om te doden, toch de dood ten gevolge heeft, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar."

§5. Is de in § 1 bedoelde verminking op een minderjarige of een persoon die uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien, uitgevoerd door zijn vader, moeder of andere bloedverwanten in de opgaande lijn, of door enige andere persoon die gezag heeft over de minderjarige of de onbekwame, of door een persoon die hen onder zijn bewaring heeft, of door een persoon die occasioneel of gewoonlijk samenwoont met het slachtoffer, dan wordt het minimum van de bij de §§ 1 tot 4 bepaalde straffen verdubbeld in geval van gevangenisstraf en met twee jaar verhoogd in geval van opsluiting." Artikel 10ter, 2° van het Wetboek van Strafvordering:

"Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan: ... 2° een van de misdrijven bepaald in de artikelen 371/1 tot 377 en 409, van hetzelfde Wetboek, indien het feit werd gepleegd op een minderjarige."

Artikel 422 bis van het Strafwetboek, dat het niet-verlenen van bijstand aan een persoon in gevaar strafbaar stelt en betrekking heeft op elke persoon die het gevaar voor een jong meisje dat wordt bedreigd met genitale verminking, niet zou melden, bepaalt het volgende: "Met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete [...] wordt gestraft hij die verzuimt hulp te verlenen of te verschaffen aan iemand die in groot gevaar verkeert, hetzij hij zelf diens toestand heeft vastgesteld, hetzij die toestand hem is beschreven door degenen die zijn hulp inroepen. [...] De straf bedoeld in het eerste lid wordt op twee jaar gebracht indien de persoon die in groot gevaar verkeert, minderjarig is."

De commissaris-generaal dient u ervan op de hoogte te brengen dat het krachtens artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering zijn plicht is om, bij de uitoefening van zijn functie, bij de procureur des konings elke inbreuk op artikel 409 en 422 bis van het Strafwetboek aan te geven.

U legde een medisch attest van 14 maart 2023 opgemaakt door dokter C. en een medisch attest van 12 december 2023 door dokter V., voor waaruit blijkt dat uw dochter M.O.A.F. geen vrouwelijke genitale verminking heeft ondergaan. Verder legt u ook nog een medisch attest voor waaruit blijkt dat u genitale verminking type 2 hebt ondergaan.

Wat uw eigen genitale verminking betreft, wordt dit element niet in vraag gesteld. Deze beslissing is echter niet gebaseerd op de realiteit van de verminking die u hebt ondergaan. Wat de afwezigheid van vrouwelijke genitale verminking bij uw dochter betreft, werd dit document in aanmerking genomen door het Commissariaat-generaal bij de erkenning van de vluchtelingenstatus aan M.O.A.F.

Dit document, alsook de medische attesten van uw dochter M.O. versterken namelijk de overtuiging van het Commissariaat-generaal dat uw dochter moet worden beschermd.

Wat de documenten van GAMS betreffen, dit is een aanwijzing voor het feit dat u niet wil dat uw dochter vrouwelijke genitale verminking ondergaat. Deze wens wordt in deze beslissing niet in vraag gesteld en is niet van dien aard de voorgaande vaststellingen te ontkrachten.

Tenslotte heeft het loutere feit dat u de ouder bent van een dochter die als vluchteling werd erkend, geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft het u niet automatisch recht op de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan.

Het principe van de gezinseenheid kan leiden tot een uitbreiding van de internationale bescherming voor personen aan wie er niet wordt gevraagd te bewijzen dat ze persoonlijke redenen hebben om vervolging te vrezen wegens een van de gronden van het Verdrag van Genève of dat ze persoonlijk een risico op ernstige schade lopen in de zin van artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980, en moet worden begrepen als een afgeleide vorm van bescherming, een gevolg van de kwetsbare situatie waarin het gedwongen vertrek van hun echtgenoot of van hun natuurlijke beschermer hen plaatst. Deze uitbreiding kan alleen gunstig zijn voor personen ten laste en voor zover geen enkele specifieke omstandigheid in verband met de status van deze personen of met hun betrokkenheid bij de handelingen bedoeld in artikel 1, afdeling F van het Verdrag van Genève of in artikel 55/4 van de Wet van 15 december 1980 dit in het gedrang brengt. Naast de echtgenoot of de partner van de vluchteling of van de persoon die subsidiaire bescherming geniet, kunnen zijn kinderen ten laste alsook andere naaste familieleden van wie bewezen is dat ze te zijnen laste zijn, deze uitbreiding genieten. Met persoon ten laste bedoelen we een persoon die wettelijk onder het gezag staat van de vluchteling of van de persoon die subsidiaire bescherming geniet, of die wegens zijn leeftijd, invaliditeit of de afwezigheid van eigen bestaansmiddelen afhangt van zijn materiële of financiële bijstand. Aangezien u niet ten laste van uw dochter Minhaz Omar bent, kunt u geen aanspraak maken op de toepassing van het beginsel van de gezinseenheid.

De informatie waarnaar verwezen wordt in deze beslissing, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967;
- Artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikel 3 van het EVRM;
- De materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster volhardt in de waarachtigheid van haar verklaringen met betrekking tot haar herkomst.

Vervolgens wenst verzoekster op te merken dat de bestreden beslissing onvoldoende rekening houdt met het feit dat haar dochter erkend werd als vluchteling. Dit terwijl verzoekster duidelijk aanhaalde dat zij ook problemen zou krijgen indien zij zou moeten terugkeren met haar dochter en gedwongen zou worden om haar te besnijden. Mede hierdoor werd haar dochter ook erkend als vluchteling. Verzoekster verwijst naar haar verklaringen alsook naar landeninformatie met betrekking tot besnijdenis in Somalië.

Verzoekster stelt dat ze niet zal kunnen rekenen op bescherming van de overheid of haar familie.

Vervolgens wenst verzoekster erop te wijzen dat de problemen die zij gekend heeft in Somalië met Al-Shabaab wel degelijk de waarheid zijn en zij hierdoor een gegronde vrees heeft bij een eventuele terugkeer naar Somalië. Verzoeksters verklaringen liggen volledig in lijn met de manier waarop Al-Shabaab jonge vrouwen behandelt in Somalië. Verzoekster verwijst hierbij naar landeninformatie.

In ondergeschikte orde meent verzoekster in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming. Verzoekster haalt hierbij landeninformatie aan met betrekking tot de veiligheidssituatie. Verzoekster is extra kwetsbaar gelet op het feit dat zij een vrouw is, die geïsoleerd werd door Al-Shabaab. Ook heeft zij een minderjarige dochter die zij niet heeft laten besnijden, waardoor zij zich niet conform de Somalische waarden en normen gedraagt, wat opnieuw leidt tot een verhoogde kwetsbaarheid in hoofde van de verzoekster.

Inventaris der stukken ter ondersteuning van het verzoekschrift:

"3. Beslissing tot erkenning minderjarige dochter ;

4. EASO COI Report SOMALIA: Targeted Individuals, 20/09/2021, beschikbaar op: https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_somalia_targeted_profiles_20210920.pdf

5. EASO Country Guidance: Somalia (August 2023), beschikbaar op: https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-08/2023_Country_Guidance_Somalia.pdf

6. EUAA Country of Origin Report: Somalia-Security Situation, May 2023, beschikbaar op: https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-02/2023_02_COI_Report_Somalia_Security_Situation_EN.pdf.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem bepalingen die verzoekster geschonden acht, laat op zich niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst daar ze gebrekkige verklaringen aflegde inzake de verscheidene actoren aanwezig in haar vermeende regio van herkomst (i), haar kennis van veiligheidsincidenten ondermaats was (ii), haar kennis van de seizoenen niet voldoende was (iii) en haar verklaringen over de droogteperiode van 2016 niet overtuigden (iv).

Wat haar herkomst betreft, volhardt verzoekster in haar verzoekschrift simpelweg in de waarachtigheid van haar verklaringen. Hiermee doet zij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij zij echter geheel in gebreke blijft. Gezien de motieven in de bestreden beslissing niet dienstig worden weerlegd, blijven deze onverminderd gehandhaafd.

Wat verzoeksters in België dochter N. betreft die in België werd erkend als vluchteling, wijst de Raad op artikel 23 van de Richtlijn 2011/95/EU, die de lidstaten niet verplicht om de gezinsleden van iemand die internationale bescherming geniet, dezelfde status te verlenen als deze persoon. Uit dit artikel vloeit immers voort dat de Richtlijn *“ertoe beperkt blijft de lidstaten te verplichten hun nationale recht zodanig vorm te geven dat gezinsleden in de zin van artikel 2, onder j), van deze richtlijn, van degene die een dergelijke status geniet, indien zij niet individueel de voorwaarden voor verkrijging van die status vervullen, aanspraak kunnen maken op bepaalde voordelen, waaronder met name de afgifte van een verblijfstitel, toegang tot werkgelegenheid of toegang tot onderwijs, die ertoe strekken het gezin in stand te houden.”* Uit het arrest *“Ahmedbekova”*, zaak C-652/16, van het Hof van Justitie van 4 oktober 2018 blijkt verder nog dat elk verzoek om internationale bescherming individueel wordt onderzocht, waarbij moet worden bepaald of, rekening gehouden met de persoonlijke situatie van verzoekster, is voldaan aan de voorwaarden voor verlening van een status. De Raad stelt te dezen vast dat noch artikel 23 van de Richtlijn 2011/95/EU noch enige andere interne of internationale rechtsnorm voorschrijft dat aan de familieleden van een persoon die internationale bescherming geniet hetzelfde statuut moet worden verleend dan aan deze laatste. De Raad is dan ook van oordeel dat de commissaris-generaal of de Raad slechts kan nagaan, op grond van deze richtlijn, of verzoekster nood heeft aan internationale bescherming. De vaststelling dat er in hoofde van verzoeksters dochter werd beslist tot de erkenning van de vluchtelingenstatus doet niets af aan de appreciatie die gemaakt werd in het kader van verzoeksters verzoek om internationale bescherming, dat zij geen vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk maakt, zelfs indien rekening wordt gehouden met de familieband met haar dochter. Verzoekster geeft immers geen zicht op haar reële persoonlijke situatie inzake haar herkomst waardoor de Raad niet in staat is haar persoonlijke vrees of risico te beoordelen.

Verzoekster kan zich aldus niet steunen op de erkenning van de vluchtelingenstatus van haar dochter teneinde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

De Raad benadrukt dat het doel van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming niet is om het recht op eerbiediging van het gezin en gezinsleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of verzoekster internationale bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolging in het land van herkomst omwille van één van de in het Vluchtelingenverdrag vermelde gronden of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in geval van een terugkeer ernaartoe, *quod non in casu*, zoals blijkt uit wat voorafgaat en wat volgt. Het is aan

verzoekster om gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van de gezinssituatie.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen over haar identiteit, haar levensomstandigheden voor haar aankomst in België en de omstandigheden van haar verblijf in Somalië *an sich*, is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP